

FRANK KREUK:

‘Zoektocht naar alternatieven voor aanpak onkruid’

In deze serie vertellen onderzoekers over hun werk voor de sector.

Een steeds groter knelpunt bij veel agrarisch ondernemers is de bestrijding van onkruiden. De beschikbare middelen nemen af en er komen er maar weinig voor terug. Onderzoeker Frank Kreuk van Proeftuin Zwaagdijk gaat in de PPS Duurzame beheersing van onkruiden na of er alternatieven zijn.

Tekst: Arie Dwarswaard | Fotografie: René Faas

In korte tijd zijn er opnieuw twee middelen verdwenen die in de land- en tuinbouw werden ingezet voor de onkruidbestrijding: Chloor IPC en Pyramin. Nog wel toegelaten, maar volop in discussie buiten de landbouw: glyfosaat (onder meer Roundup). Geen fijne optelsom voor menig agrariër. Landbouwbreed, en dus ook in de bloembollensector, grijpt de ondernemer steeds vaker mis als het gaat om de aanpak van onkruiden. Voor een aantal partijen reden om het initiatief te nemen tot het onderzoeksproject in publiek-private samenwerking (PPS) Duurzame beheersing van onkruiden. Hierin werken de akkerbouw, bloembollensector en sierteelt onder glas met elkaar samen om na te gaan wat er voor mogelijkheden

zijn om onkruiden op een andere manier aan te pakken. Onderzoeker Frank Kreuk van Proeftuin Zwaagdijk voert het project uit, dat in januari 2020 is gestart en vier jaar duurt.

ZOEKTOCHT

Maar waar begin je als het aantal gangbare middelen al niet zo breed is? Kreuk: “We zetten in dit project op een rij wat er nog is en welke nieuwe gangbare middelen onlangs zijn toegelaten. Omdat we verwachten dat uit deze groep niet zo veel nieuwe mogelijkheden komen, kijken we ook naar de zogenoemde groene middelen. Die zijn er ook voor de aanpak van onkruiden en werken vaak op basis van plantaardige of dierlijke zuren. Middelen

uit deze groep zouden een alternatief kunnen zijn voor de vooropkomst-toepassing van glyfosaat.” Een andere richting waarnaar wordt gekeken, is het afdekken van percelen om onkruidgroei tegen te gaan (mulch-strategieën). Technisch uitvoerbaar, aldus Kreuk, maar wel een kostbare oplossing. “Denk hierbij aan het afdekken van een perceel met een laag van 25 ton stro per hectare. Dat is nog meer dan een hyacintendek. Behalve voor het stro zelf heb je ook nog kosten aan het hakselen.”

WIEDEN

Omdat het project over meer sectoren verspreid is, kan er ook onderlinge uitwisseling plaatsvinden van ervaringen. Zo deed vorige zomer, dus nog voor dit project startte, Proeftuin Zwaagdijk al ervaring op met de inzet van een wiedeg in de lelieteelt. “Dit konden we via Stichting ROL doen bij Gert Veninga in Hijken. We hebben daar op bedrijfsniveau kunnen werken, en dat heb je echt nodig om te zien of zoiets werkt. De resultaten waren goed genoeg om er dit jaar bij een andere teler mee verder te gaan. De wiedeg werkt bij lelie wel, maar bij tulp niet. Dat gewas is daar te stug en te kwetsbaar voor. Bij aardappels kun je met aanaarden veel doen tegen onkruid, maar in de uienteelt doet zich hetzelfde probleem voor als in de tulpen: een erg open gewas, dat lastig mechanisch te bewerken valt. Misschien dat robottechnieken hier nog een rol kunnen gaan spelen.”